

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות. הזוכה בפרס השבוע הוא הקורא דב זקן, תל-אביב.

ליל גלילי

במושב עולים בגליל מחפשים עתונאי עברי אחד, על-מנת למלוך את ראשו. "אצלנו עושים לפעמים דברים לא טבעיים כל-כך", מתרחמים התושבים, "אבל עם התרגלות אף פעם לא שכחנו" וכל זה למה? מפני שאותו עתונאי כתב מאמר על הכפר, שכולו חיוב ותשבחות, אלא שהמאמר הסתיים במשך פט המסעיר: "... אשר לשעות הערב והלילה יש לציין שהכפר נדם, והילת שלווה ושקט נסוכה עליו כבר בשעות הערב הטוקרטות, כך שמרבית תושביו הולכים לישון עם התרגלות".

נחום לוי, גבעתיים

"הגברים הללו! אפשר לחשוב שמעולם לא ראו כובע של בחורה עם נוצה."

עמות לעולם צודקת

צרת הפגנה עורף לישראל במושב הארון של האו"ם. (ידיעות אחרונות) יורם ברנשטיין, תל-אביב

ארון-מתיס לידיות?
הישו לקבוצות אחרות להקדימת כנבלת הליגה (חדשות הספורט)
מרכי דן, תל-אביב

מתו מבושה.
מר לויין עבד על קשיי הקליטה. (חרות) אליק מג, חיפה
בגלל אדישותה של הסתדרות העומד דים הכללית.
עומד לפרוש מתפקידו לפי הוראות מכרו מסא"י. (חרות)
נחמיה לויין, נתניה

מינהג ישראלי מבוטס: פורשים מן העבודה לפי מכרו, מחקבלים לפי פרוטקציה.

חכמה דיומא

צעירה יפת-תואר אך מכשפתנית במקצת עוררה רוגז רב אצל אחד הבנים. הוא הביס לפניו ומלמל חרישית משהו, במבע של חולס-בהקיי: "את יודעת, לו היית חתולה...".

היא הביטה עליו בגנדרנות גלויה: "מה היית עושה לי, אילו הייתי חתולה?" חיכתה, מן הסתם, שהוא יאמר שהיה לוקח אותה ביד ומלמס אותה, או משהו כזה. אך הוא ענה לה, ועדיין במבע של חולס-בהקיי: "הייתי תופס את הזנב שלך בבלת!"

★ ★ ★

הירדה עולה על העליה. חרדתנו הגיעה לממדים כאלה, שהחלטנו לשאול פיו של מומחה מארצות-הברית, כנהוג בימינו. המומחה שלנו חקר את הבעיה באופן יסודי מאד, ואת מסקנותיו העביר לנו לפני ימים מספר. והן — שיש בארץ שתי סיבות לירידה:

- לאנשים הולך טוב מאד;
- לאנשים הולך רע מאד.

דב זקן, תל-אביב

הרופא

"ואיך מרגישה היפהפיה שלנו הבוקר?"

"שוב פעם הכאב הקטן הזה בגב? חיקף נמצא לו תרופה."

"הנסיכה היפה תשתה טיפ-טיפונות והכל יהיה בסדר..."

"אן מה יש? סתם כאב גב מתור-בו... קחי אספירין והגנחי לי!"

מאגדות בית-הספר העברי

דור דור ודורשין

בהתקרב מועד בחינות המעבר נכנס פרופסור ארמאי, המרצה להידראוליקה בטכניון, לשיחה עם הסטודנטים, על מעללי תלמידים בעת הבחינות ועל שיטות העתקה למיניהן, ומכיוון שהשיחה התנהלה בגלוי-לב, סיפרו לו הבחורים על כמה מנסיונותיהם להעתיק עלידי פתקים («אקורדיון») והשגת ספסים לפני הבחינה.

"גם זה נקרא משהו" השיב להם הפרופסור, "מה אתם יודעים? בזמני בנימוסיה (הרצליה), בעת בחינות הברות הסתובב המשיגים בכיתה, ועל גבו היה מודבק טופס הבחינה — עם התשובות. אין צורך להוסיף, חייך המרצה, "מי היה האחראי לעניין ההוא..."

אורי ב., צה"ל

★ ★ ★

אמרותיהם של מורים

מורה למתימטיקה, לתלמיד שרצה לסמן נקודה על פני משולש בפתרון שאלה הנוסית, וחזר בו: "כן, כן, התשובה היא באמת הנקודה מ". שרצית לסמן והתחרטת מטעמים אידיאולוגיים... **מורה לחימיה,** לאחר ששאלה מה הצחק בכיתה, ונאמר לה על-ידי תלמיד שזה תוצאה מבדיחה: **או למה לא צוחקים עליך?** גם אתה תוצאה מבדיחה (יגאל שפיצר, חיפה). **מה בין זכוב לתלמיד?** זה עף ומפריע, וזה מפריע ועף (אורי שיקה, חיפה).

חמשיריים

מעשה ברחל הגוצה,
שלהחוק באמבטיה הפצה,
אך בגלל רוב שומן,
ואמבט כה קטן —

עם כף-נעללים היא פנימה קפצה.
יורם ברנשטיין, תל-אביב

מעשה בכחור בשם דן,
שהיה נורא גם וחוצפן.
בראותו איוו בת
הוא נעץ כה מבט —

והשאר כבר עשה לה בגן.
אהרן בכר, גבעתיים

הערות-שוריים

האמרשילד מקחה להרצעה בגבול ישראל-ערב...

... לאופטימיות שלו, על כל פנים, אין גבול.

★ ★ ★

המפלגה הקומוניסטית בחבל הסורי של רעים מתנגדת לעבד אל-נאצר...

... הוא מהדק יותר מדי את החבל סביב צווארה.

★ ★ ★

ראש עיריית תל-אביב התריע נגד ריבוי חלוקת פרסים לסופרים וטען כי דבר זה מטפח פרוזיזים...

... בקיצור: פרסטיטוציה.

★ ★ ★

ילד בן שמונה ביצע מסטר פריצות בטכריה...

... הפורק המוצץ.

כזבים לילקוט

מספרים על איציק אפתיה, זה שהיה פעם מכונאי מטוסים בחיל-האוויר, שיצא פעם עם עוד כמה חברה לטיול בנגב. שם פגשו בכבשה גוססת. מים לא היה להם, והכבשה המסכנה עמדה למות כל רגע. יש לי רעיון! צעק פתאום איציק. הוא ניגש לכבשה, חלב אותה והגיש לה לשתות.

★ ★ ★

ועוד על איציק: הפעם, במשפט אצל שלישי היחידה, הואשם שצעק "חמור!" לסמל אחד, שלא מצא חן בעיניו. הש"ש ליש הדביק לו 21 יום ריתוק מתנה. ממורמר מפסק-הדין יצא איציק החוצה. "אני אגיש עירעור למגיד", הכריז.

"למה לך?" שאלו אותו "הרי גם שם תצא חייב."

"אני יודע", הרגיץ אותם איציק, "אבל אני רוצה שגם המגיד ידע מה דעתי על הסמל."

בן-יאיר, תל-אביב